

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reorts

گزارشها

بهرام رحمانی
۲۰ فبروری ۲۰۲۲

شصت و ششمین جلسه دادگاه حمید نوری در ستهلم!

شصت و ششمین جلسه دادگاه حمید نوری، متهم به مشارکت در اعدام‌های تابستان ۱۳۶۷، روز جمعه بیست و نهم بهمن ۱۴۰۰ - هجدهم فوریه ۲۰۲۲، با ادامه شهادت محمد ایزدجو در برگزار شد.

محمد ایزدجو بیست و ششم دی ماه ۱۳۶۱ در نوزده سالگی دستگیر و به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل شد. او از بدو دستگیری و انتقال به زندان اوین مورد شکنجه قرار گرفت تا حدی که پاهایش تا زانو عفونت کرد. شاهد پس از تحمل انفرادی و بازجویی‌های طولانی در مهر ۱۳۶۲ در یک دادگاه با وجود شاهد «شرعی» چند دقیقه‌ای در زندان اوین بر اساس هشت مورد اتهام مندرج در کیفرخواست به هشت سال زندان محکوم شد.

محمد ایزدجو شهادت داد که حمید نوری و داود لشکری چند زندانی را پیش از رفتن به اتاق هیات مرگ از صف جدا کرده و برای اعدام برده‌اند.

ایزدجو گفت: «یک روز بعد از کشتارها ما را که از بند ۱۴ زنده مانده بودیم، بردند تا ساک و وسایل بچه‌های اعدام‌شده را جمع کنیم تا زندانبان‌ها به خانواده‌های آن‌ها تحویل بدهند.»

محمد ایزدجو گفت که دی‌ماه سال ۱۳۶۱ در ۱۹ سالگی به اتهام همکاری با سازمان چریک‌های فدایی خلق ایران دستگیر و به ۸ سال زندان محکوم شده بود.

محمد ایزدجو در دادگاه محاکمه حمید نوری گفت که ناصرپان (محمد مقیسه) نقش دادیار و مدیر زندان را داشت و داود لشکری به اتفاق حمید نوری در قسمت دادیاری زندان گوهردشت بودند.

وی گفت که حمید نوری را در زندان گوهردشت در مواقعی که همراه با ناصرپان (محمد مقیسه) و داود لشکری به بند زندانیان سر می‌زدند دیده است.

ایزدجو گفت هنگامی که از سوی داود لشکری مورد «تفتیش عقاید» قرار گرفته حمید عباسی در کنار لشکری حضور داشته است.

این شاهد دادگاه حمید نوری گفت که پیش از رفتن به اتاق هیات مرگ، در راهرو شاهد بوده که حمید نوری برای اعدام زندانیان را به سالن آمفی‌تئاتر می‌برد.

به گفته ایزدجو، چند زندانی پیش از این که به اتاق هیات مرگ برده شوند از سوی داود لشکری از صف بیرون کشیده شده و توسط حمید نوری به سالن اعدام‌ها برده شده‌اند.

محمد ایزدجو گفت ساعت شش صبح روز نهم شهریور خبر اعدام‌ها را از حمید نصیری از طریق مورش شنید. او گفت حمید نصیری همان روز به دار آویخته شد. شاهد همان روز در برابر هیئت مرگ از جمله نیری، اشراقی، ناصرین قرار گرفت. او به سئوالات به گفته خودش «تفتیش عقاید» هیئت مرگ پاسخ نداد. او همان روز ۴۰ ضربه شلاق خورد. به گفته شاهد، ناصرین گفت که امام گفته نباید مرتد و محاربی زنده بماند و ما آن قدر شما را می‌زنیم که یا مسلمان شوید یا بمیرید. ایزدجو شهادت داد که در پایان اعدام‌ها یکصد و هشتاد زندانی زنده مانده بودند.

توماس سودرکوپیست، یکی از وکلای مدافع نوری در دادگاه امروز، طبق معمول مدعی شد که در ارتباط با نقش و جایگاه حمید نوری، گفته‌های شاهد در بازپرسی پلیس سویدن با شهادتش در دادگاه مغایرت دارد. وکیل نوری گفت شاهد در بازجویی‌های پلیس در تشریح وظیفه و نقش «عباسی» گفته بود که لشکری و ناصرین به عباسی دستور می‌دادند و لشکری رییس عباسی بود. شاهد گفته بود نوری را «دادیار عباسی» صدا می‌کردند. او زیردست لشکری و یک «کارمند اداری» بود.

محمد ایزدجو در پاسخ به وکیل مدافع نوری گفت، عباسی از لشکری حرف شنوی داشت اما این به آن معنا نیست که لشکری رییس او بود. شاهد گفت او نمی‌داند نسبت سازمانی نوری با لشکری چه بود و شهادت امروزش مکمل سخنانش در بازجویی پلیس است. شاهد در بخشی دیگری ادعا کرد که وکیل مدافع نوری در پرسش‌ها، سخنان او را تحریف می‌کند.

محمد ایزدجو در مورد ظاهر و نحوه شناسایی متهم گفت او معمولاً چهره آرامی داشت و بی‌تفاوت بود. او آدمی بود که فرقی نمی‌کرد در رابطه با آدم‌ها کار می‌کند یا یک بسته کاغذ یا مقوا را جابه‌جا می‌کند.

محمد ایزدجو در مورد فضای زندان و روحیه زندانیان نجات یافته از اعدام‌ها گفت که زندانیان با شوک سنگینی روبه‌رو شده بودند. بندها از زندانیان خالی شده بود و نجات یافتگان باید ساک‌های اعدام‌شدگان را می‌بستند.

محمد ایزدجو در جلسه دادگاه شهادت داد که در چهارم اسفند ۱۳۶۷ به همراه گروهی شامل ۹۰۰ زندانی نجات یافته از اعدام‌ها به زندان اوین منتقل و در حالی که برهنه شده بودند با خشونت شدید و کابل با آن‌ها برخورد شد. طبق برنامه قرار بود همگی زندانیان در فردای آن روز آزاد شوند، اما وی و بیست زندانی دیگر از شرکت در راهپیمایی مقابل دفتر سازمان ملل متحد سر باز زدند. شاهد گفت بعد از این اتفاق زندانیان آزاد نشده فکر می‌کردند که قرار است به بند ۲۰۹ زندان اوین منتقل و اعدام شوند. شاهد با تأخیر در بیست و دوم اسفند ۱۳۶۷ از زندان اوین آزاد شد.

در جلسه امروز دادگاه در مورد «کتاب سیاه کشتار ۶۷» به تفصیل از شاهد، محمد ایزدجو پرسش شد. شاهد گفت در این کتاب اسامی چهار هزار و هفتصد و نود و نه زندانی اعدامی درج شده است. کتاب در سال ۱۳۷۸ توسط انتشارات «گفتگوهای زندان» منتشر شده است. «گفتگوهای زندان» که تا به حال ۱۸ جلد کتاب در مورد زندان‌های ایران منتشر کرده است، ابتکار عمل زندانیان سیاسی چپ، رادیکال و غیر مذهبی است و به سازمان و ارگان خاصی وابسته نیست و تنها از زندانیان سیاسی زمان شاه و جمهوری اسلامی تشکیل شده است.

محمد ایزدجو درباره کتاب سیاه کشتار ۶۷ توضیح داد که اسم هر اعدامی با شهادت حداقل دو شاهد ثبت شده است. کتاب دارای دو منبع اصلی است. منبع نخست شامل گزارش اصلی شاهد است و منبع شماره ۲ از گزارش‌های سال‌های ۶۷ تا ۶۹ فعالان دفاع از زندانیان سیاسی در داخل کشور تهیه شده است. شاهد گفت اهمیت این فهرست در آن است که

پیروز دوانی، یکی از افراد فعال در روند جمع‌آوری این اسامی در دوره موسوم به قتل‌های زنجیره‌ای، ربوده شد و به قتل رسید. شاهد گفت ویراستار نهایی و فرد مسئول تدوین و نشر کتاب سیاه شخص اوست. کتاب سیاه کشتار ۱۳۶۷، یکی از مدارک کتبی اصلی مندرج در کیفرخواست پرونده حمید نوری است.

ادعای خبرگزاری امنیتی تسنیم درباره محاکمه حمید نوری در سویدن:

«گزارش یک دادگاه طولانی؛ در سویدن چه بر سر یک ایرانی به نام حمید نوری آمده است؟! سویدن بر اساس ادعاهای یکی از جنایتکارترین گروه‌های تروریستی تاریخ ایران در حال محاکمه یک ایرانی به نام حمید نوری است. در ۵۷ جلسه دادگاه برگزار شده، غیر از شهادت اعضای منافقین، هیچ مستندات قابل توجهی علیه این فرد مطرح نشده است.

به گزارش گروه اجتماعی خبرگزاری تسنیم ۲۷ دی ۱۴۰۰؛ از ابتدای سال جدید میلادی، دادگاهی در ستنکهلم سویدن دور جدید جلسات خود برای محاکمه یک ایرانی به نام حمید نوری را از سر گرفته است. نوری از آبان ماه سال ۹۸، زمانی که برای حل و فصل اختلاف خانوادگی دختر خوانده‌اش به سویدن سفر کرده بود هنگام ورود به فرودگاه ستنکهلم ربوده و به زندان انفرادی برده شد.

او ۲۶ ماه گذشته را در زندان انفرادی به سر برده و در کشور مدعی صلح و حقوق بشر از حقوق بدیهی یک متهم مثل تماس اولیه با خانواده و دسترسی آزاد به وکیل بی بهره بوده است.

وکلای نوری می‌گویند؛ او در این مدت حتی از داشتن عینک مطالعه نیز محروم بوده و بر اساس گفته‌های خودش در جلسات قبلی دادگاه، چند نوبت هم مورد ضرب و شتم نیروهای امنیتی سویدن قرار گرفته است.

سویدن می‌گوید؛ با اهداف حقوق بشری نوری را دستگیر کرده، اما این ادعا تماماً بر پایه شهادت اعضای گروهک تروریستی منافقین است که مدعی هستند این فرد زندانبان آن‌ها بوده است.

حمید نوری اما یک کارمند ساده قوه قضاییه بوده که از سال ۷۰ خود را بازنشسته کرده و ۳۰ سال است که شغل آزاد دارد.

در طول ۵۷ جلسه دادگاه در ۵ ماه گذشته منافقین و دادگاه سویدن هنوز هیچ مدرک جدی و محکم‌پسندی علیه نوری مطرح نکرده‌اند، با این حال روند این دادگاه نمایی که بر اساس بعضی اخبار تاکنون برای دولت سویدن بیش از ۵۰ میلیون یورو هزینه در پی داشته همچنان ادامه دارد.

حمید نوری در فرصت کوتاهی که دادگاه برای دفاع از خود به او داده، علاوه بر افشاگری در خصوص سوابق جنایتکارانه منافقین در ایران، نسبت به چگونگی ربوده شدن، روند دادرسی و نوع برخوردها در زندان انفرادی سویدن نیز اعتراضات صریحی انجام داده که حقیقت حقوق بشر غربی و نوع برخورد سیاسی آن‌ها با این موضوع انسانی را به خوبی هویدا می‌کند.

نوری همچنین هیچ کدام از اتهامات منسوب به خود را قبول نکرده و تمام آن‌ها را حاصل تباخی منافقین و برخی چهره‌های ضد انقلاب ساکن در سویدن می‌داند.

به نظر می‌رسد حالا که دور جدید جلسات دادگاه حمید نوری آغاز شده، مناسب باشد از این پس افکار عمومی داخل نیز با وقایع و رخدادهای اتفاق افتاده در این دادگاه و حاشیه آن آشنا و از آن مطلع شوند.»

از سویی پارلمان اروپا با تصویب قطع‌نامه‌ای از جمهوری اسلامی ایران خواست به‌عنوان گامی در جهت لغو کامل مجازات اعدام، اجرای این نوع مجازات را «فورا» متوقف کند.

در این قطعنامه که پنجشنبه ۱۷ فوریه ۲۰۲۲ در پارلمان اروپا به تصویب رسید، آمده است از زمان روی کار آمدن ابراهیم رئیسی در مقام رییس‌جمهوری ایران، شمار اعدام‌ها از جمله اعدام زنان به‌طرزی «چشم‌گیری» افزایش یافته است.

بنا به گزارش‌های سازمان‌های حقوق بشری در سال گذشته میلادی، دست‌کم حکم اعدام ۱۵ زن در ایران اجرا شده است.

همچنین از ۲۷۱ حکم اعدامی که بنا بر اطلاعات سازمان ملل متحد در سال گذشته میلادی توسط سیستم قضایی جمهوری اسلامی به اجرا درآمده، ۱۰۰ زندانی شامل ۵۰ شهروند کرد و ۵۰ شهروند بلوچ اعدام شده‌اند.

بنا به گزارش خبرگزاری‌ها، در این قطعنامه همچنین تاکید شده که مجازات اعدام در ایران اغلب اقلیت‌های مذهبی، ملی و دیگر اقلیت‌ها را هدف قرار می‌دهد.

در این گزارش آمده است که مجازات اعدام در ایران در خصوص اقلیت‌های قومی، مذهبی و دیگر اقلیت‌ها، به‌ویژه بلوچ‌ها، کردها، عرب‌ها و بهائیان و همچنین دگرپاشان جنسی به گونه‌ای بی‌رویه اعمال می‌شود.

پارلمان اروپا همچنین از مقامات جمهوری اسلامی خواسته است با اصلاح ماده ۹۱ «قانون مجازات اسلامی» به صراحت مجازات اعدام را برای افراد زیر ۱۸ سال «تحت هر شرایطی» ممنوع کند.

بر اساس ماده ۹۱ قانون مجازات، برای کودک-متهمانی که «بلوغ ذهنی» آن‌ها اثبات نشود، ممکن است مجازات‌های دیگری جز اعدام در نظر گرفته شود.

تنها در سال گذشته میلادی حکم اعدام دو کودک-متهم به نام‌های آرمان عبدالعالی و سجاد سنجری در ایران اجرا شد. قطعنامه پارلمان اروپا اعلام کرد که تنها در ژانویه ۲۰۲۲، هشتاد و پنج مجرم نوجوان در ایران در انتظار اجرای حکم اعدام بوده‌اند.

پارلمان اروپا به نقل از نهادهای حقوق بشری نوشته است که جمهوری اسلامی دارای بالاترین نرخ اعدام سرانه در جهان است.

بر اساس این قطعنامه ایران یکی از سرکوبگرترین کشورها علیه روزنامه‌نگاران است و بیش از هر کشور دیگر در جهان، روزنامه‌نگاران را اعدام می‌کند.

متن این قطعنامه با ۶۱۷ رای موافق، ۸ رای مخالف و ۵۹ رای ممتنع به تصویب رسید.

جاوید رحمان، گزارشگر ویژه حقوق بشر سازمان ملل در امور ایران نیز هفته گذشته در جدیدترین گزارش خود حکومت ایران را به‌دلیل افزایش اعدام‌ها، اعتراف‌گیری‌های تحت شکنجه، نقض‌های جدی قوانین دادخواهی، و اعمال سرکوب و خشونت علیه اعتراضات مدنی مورد بازخواست قرار داد و از جامعه جهانی خواست تا مقامات جمهوری اسلامی را در قبال نقض حقوق بشر «پاسخگو» کنند.

وی در گزارش خود که به شورای حقوق بشر سازمان ملل ارایه کرده است، در موارد عدم مسئولیت‌پذیری حکومت در نقض حقوق بشر، اعدام‌ها و بازداشت‌های خودسرانه، تعدد موارد مرگ در حین بازداشت، محدودسازی حق اعتراض مدنی، بازداشت شهروندان دوتابعیتی و خارجی، و نیز وضع معیشتی مردم از حکومت ایران بازخواست کرده و خواهان رفع موانع برای سفر و بازدید خود از ایران شده بود.

جلسه بعدی دادگاه حمید نوری دوشنبه دوم اسفند ۱۴۰۰، بیست و یکم فیروزی ۲۰۲۲ با شهادت حمید اشتری در ستک‌هلم سویدن برگزار خواهد شد.